

N-2

Cercant la pau

En un mar de solitud
vaig cercant la pau perduda;
vull recobrar amb plenitud
l'assossec tan benvolgut
que el meu esperit trasmuda.

L'arca del firmament
em cobricela amb tendresa,
apaivaga benvolent
el neguit d'aquest moment
i fa créixer l'enteresa.

La natura reeixida
sadolla el cor de bonança;
amb una flaira exquisida
que dolçament em convida
a recobrar l'esperança.

El vent murmura un salmeig
que amara valls i contrades
i lloa amb un lleu barboteig
la formosor que arreu veig:
totes les coses creades.

juny 1995